

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 60

гр. Асеновград, 01.08.2022 г.

**РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на първи август през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Иван Д. Бедачев

като разгледа докладваното от Иван Д. Бедачев Частно наказателно дело №
20225310200171 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.243 ал.4 от НПК.

Постъпила е жалба от И.Х. Г. против Постановление за прекратяване на
наказателното производство на РП–Пловдив, ТО-Асеновград от 14.03.2022г.,
с което същата е прекратила наказателното производство по досъдебно
производство № 873/2019 г. по описа на РУ на МВР- гр.Асеновград, на
основание чл. 243 ал.1 т.1, във вр. с чл. 24 ал.1 т.1 от НПК.

Недоволен от това, жалбоподателят твърди, че постановлението за
прекратяване е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, като
аргументи за което се навеждат допуснати на досъдебното производство
съществени пропуски при събирането и анализе на доказателствения
материал обусловили и неправилен извод за липса на осъществен състав на
престъпление. Искането към съда е за неговата отмяна и възобновяване на
следствените действия по досъдебното производство.

Съдът, след като се запозна с изложените в жалбата доводи и с
материалите по делото намира, че така подадената жалба е НЕДОПУСТИМА,
тъй като е подадена от ненадлежно легитимиран процесуален субект, поради
което не подлежи на разглеждане по същество, като са налице две отделни и
самостоятелно достатъчни основания, обуславящи липсата на процесуална
легитимация на обжалващия И.Г. да атакува прекратителното постановление
на прокурора.

На първо място, нормата на чл. 243 ал.3 от НПК лимитативно определя

кръга на субектите имащи право на жалба срещу постановлението за прекратяване и това са обвиняемия, пострадалия или неговите наследници, както и ощетеното юридическо Л..

ДП № 873/2019 г. по описа на РУ на МВР-Асеновград е образувано на 13.11.2019 г. и водено за престъпление по чл.348а ал.1 от НК.

В разглеждания случай, жалбоподателят И.Г. няма качеството на пострадал от престъпление по чл.348а ал.1 от НК. Нормата на чл. 74 от НПК, дефинира кръга от лица, които отговарят на критериите за придобиване на това процесуално качество. Обществените отношения, които са обект на съответния вид престъпления по Наказателния кодекс, определят кръга от лицата, които имат качеството на пострадал, респ. ощетено юридическо Л. в наказателния процес и съответно потенциално са легитимирани да бъдат конституирани като граждански ищци в съдебното производство по него. Обект на престъплението по чл.348а ал.1 от НК, което е систематизирано в Глава XI, раздел II - „Престъпления по транспорта и съобщенията“ от Особената част на Наказателния кодекс са обществените отношения, регулиращи реда и сигурността на съобщенията. Преценката за това дали от дадено престъпление са претърпени вреди и съответно възникнали ли е процесуална правоспособност на определени лица да бъдат страни в съдебната фаза и от тук възможността да атакуват постановлението на прокурора по чл.243 от НПК се основава на резултата от проверката на следните характеристики на конкретното престъпление, които винаги е необходимо да са налице, за да се приеме, че от престъплението обективно може да има пострадал или ощетено юридическо Л.: 1. Дали престъплението е със съставомерни общественоопасни последици, т.е. дали в състава е предвиден определен престъпен резултат, което в конкретната хипотеза, доколкото се касае за престъпление на формално извършване не е налице и 2. Дали обекта на посегателство /защитените обществени отношения/ е свързан с правната сфера на определен правен субект.

Престъплението по чл.348а ал.1 от НК не съдържа изискване за настъпване на съставомерен резултат, тъй като в обективния му състав не е включен такъв, то е от категорията на формалните престъпления, поради което и не може да обуслови фигурата на пострадал. От друга страна чл.74 от НПК изисква за придобиване на качеството пострадал или ощетено юридическо Л.

вредите да са от престъплението, т.е. не от деянието в широк смисъл, поради което не може да има Л., претърпяло вреди от конкретното престъпление, защото това посегателство засяга по общоопасен начин реда за функциониране на съобщенията, но не и индивидуална правна сфера. В този случай ако от деянието в широк смисъл е налице деликт и са претърпени вреди от пострадало Л., същите могат да се претендират и доказват по гражданско правен ред.

На второ място, дори да изключим горните съображения то пак жалбоподателят И.Г. не е активно легитимиран да обжалва Постановлението за прекратяване на наказателното производство. Това е така, защото жалбата е подадена от него в лично качество като физическо Л.. Като такъв той обективно не може да има качеството на пострадал от горното престъпление, което изобщо да обуслови правото му на жалба. Дори хипотетично да се приеме, че от престъплението предмет на наказателното производство са настъпили вреди, те евентуално биха настъпили в правната сфера на собственика на съобщителната мрежа или съоръжение. В случая, такъв, би бил „ЦКК“ ООД, което е юридическо Л.. Както вече се каза обаче, жалбата е подадена от физическо Л., което не е „пострадал“ от горното престъпление с оглед конкретиката на случая. Касае се за два различни и самостоятелни правни субекта - пострадал, който може да бъде само физическо Л. и оцетено юридическо Л., от което не е подадена жалба. Жалбоподателят И.Г. в лично качество, тъй не е пострадал, няма право на жалба срещу постановлението.

Ето защо при налицечието на две самостоятелни основания жалбата се явява недопустима и не подлежи на разглеждане по същество.

Съдът винаги и по силата на служебното начало е длъжен да следи за допустимостта на жалбата и едва след това да се произнася по нейната основателност.

В настоящото производство е постъпила и допълнителна молба от И.Х. Г., която на практика съдържа искане да му се връчи препис от жалбата, послужила като основание за процедурата по чл. 243 ал.4 от НПК, което искане аргументира с налицечието на правен интерес с оглед реализиране на правото си на защита. Искането фиксирано в молбата е неоснователно и не следва да бъде уважено, а явно молбата е подадена по грешка, тъй като

жалбата чието връчване се иска изхожда именно от молителя И.Г. и същият няма качество на обвиняемо Л. в досъдебното производство.

Предвид горното, съдът намира, че не следва да се произнася по съществуващото на прокурорския акт, тъй като в случая не е налице надлежна процесуална легитимация на жалбоподателя, поради което и съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ подадената жалба от И.Х. Г. против Постановление за прекратяване на наказателното производство на РП–Пловдив, ТО-Асеновград от 14.03.2022г., с което същата е прекратила наказателното производство по досъдебно производство № 873/2019 г. по описа на РУ-Асеновград, на основание чл. 243 ал.1 т.1, във вр. с чл. 24 ал.1 т.1 от НПК, като недопустима.

ПРЕКРАТЯВА производството по ЧНД № 171/2022г. по описа на АРС- II н.с.

Препис от определението да се изпрати на жалбоподателя и РП-Пловдив, ТО-Асеновград.

Определението може да се обжалва и протестира в 7-мо дневен срок от съобщаването му пред Пловдивски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____